

πολλοί τῶν θεατῶν... ἐπιάσθησαν ἀπὸ τὸ παλάγκον καὶ ἤρ-
χισαν νὰ σύρῳσι τὸν χονδρὸν κάλων... ἐπαναλαμβάνοντες ἐν
ρυθμῷ τὸ κέλευσμα: "Ε, γιασά! "Ε, γιούργια! Α. Παπα-
διαμ. ἐνθ' ἄν. || Ἄσμ.

Βρὲ χάιντε, βρὲ χούιντε
τσάλα πάλα τσίγκος
ἔ λέσα γιαλέσα
ἔλι γιαμόλι γιασά
ἦσα χῶ!

β) Εὔγε, μπράβο Θράκ. (Ἑλληνοχώρ.) Μακεδ. (Βέρ.):
"Αι-γιασά, νὰ ζήσης, ποὺ μοῦ ἔκανες αὐτὸ τὸ καλὸ!
Ἑλληνοχώρ. Γιασά Γιώργη Βέρ.

γιασά ἦ, Λέσβ. (Μανδαμᾶδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιφών. γ ι ἄ σ α.

Συντονισμένη ὁμαδική προσπάθεια διὰ τὴν κατέλκυσιν
πλοίου ἢ ἀνέλκυσιν τράτας ρυθμιζομένη διὰ τοῦ ἐπιφωνή-
ματος γ ι ἄ σ α. β) Οἰαδήποτε ὁμαδική προσπάθεια:
Σ' κουνόμαστι, κάνουμι μιὰ γιασά καὶ τοὺ σκάβγουμε. Νὰ
σκουθοῦμι ὕστισρα μὴ τ' ὀρουσιά, νὰ κάνουμι μιὰ γιασά,
νὰ τὸν βγάλουμι.

γιασάκι τό, Ἡπ. Ἰων. (Βουρλ.) Κάρπ. (Ἐλυμπ.)
Κρήτ. Μεγίστ.—Γ. Βλαχογιάνν., Κλέφτ. Μορ. 74 γιασάκιν
Λυκ. (Λιβύσσ.) γιασάκ-κιν Κύπρ. γιασάκ' Δαρδαν. (Λάμ-
ψακ.) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν. Μάδυτ. κ.ά.) γιασάχ' Πόντ.
(Ἀντρεάντ.) διασάκι Θήρ. Ἰων. (Κρήν. Σμύρν.) Κάσ. Κε-
φαλλ. Κρήτ. (Βιάνν. Σητ. κ.ά.) Κωνπλ. Κῶς Μήλ. Μύκ.
Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπν. (Βούρβουρ. κ.ά.) Ρόδ. Χίος (Βροντ.
Ἑγρηγόρ.) — Λεξ. Βάιγ. διασάκιν Ρόδ. διασάκ' Εὔβ. (Αἰ-
δηψ. Ψαχν. κ.ά.) Ἡπ. (Ἰωάνν.) Μακεδ. (Νάουσ. κ.ά.) Σκό-
πελ. διασάτσι Θήρ. (Οἶα κ.ά.) Χίος (Καστρ. κ.ά.) διασάτσ'
Λέσβ. δγιασάτσι Χίος.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *ya sa k* = νόμος, κανονισμός, ἀπαγό-
ρευσις, ἀπηγορευμένος. Οἱ ἀρχόμενοι ἀπὸ δ τύποι κατὰ πα-
ρετυμ. ἴσως πρὸς τὴν πρόθ. δ ι ἄ. Πβ. Γ. Χατζιδ. ΜΝΕ
2,313 καὶ λ. γ ι ἄ (Ι). Κατὰ Μ. Φιλήντ., Γλωσσογν. 2,228
ἢ παρετυμ. ἐκ τῆς λ. δ ι ἄ τ α γ μ α, ἢ ἐκ τῆς συνηθεστέρας
δ ι ἄ τ α γ ἦ.

1) Ἀπαγόρευσις νομικῆς ἢ ἄλλης φύσεως ἐνθ' ἄν.: Εἶναι
γιασάκι νὰ μπῆς μέσα Ἡπ. Εἶναι διασάκι καὶ δὲν βορεῖς
νὰ μιλής ἐλευτέρα Κῶς Διασάκι 'ναι καὶ δὲ γάνει νὰ κυνηγᾷς
Σητ. Ἐγὼ δὲ σοῦ βάνω διασάκι Μήλ. Μὰ διασάκι ἔχει καὶ
τὸ φαί καὶ θὰ μοῦ λές νὰ μὴ ἀρώω; Ἀπύρανθ. Μὴν πάης σ'
ἱκεῖν' τοῦ μέρους, γιατί 'ν' γιασάκ' Λάμψακ. Ἡ κλεψιά ἐγ-
γιασάκ-κιν Κύπρ. Τὰ βλάμ'κα τὰ τραγούδια ποίκασι δα
διασάτσ' Λέσβ. || Παροιμ. φρ. Τὰ μάτια διασάκι δὲν ἔχουνε
(οὔδεις περιορισμὸς δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸ νὰ βλέπη
κανεὶς κάποιον ἢ κάτι, ἰδιαίτερος εἰς τὸ νὰ ἀποθαυμάζῃ
ὠραίας νεάνιδας ἢ νέους) πολλαχ. Ἐχουνε καὶ τὰ μάτια
διασάκι (ἀντιθέτως πρὸς τὸ προηγ., πρέπει νὰ ὑπάρχῃ κά-
ποιος φραγμὸς εἰς τὴν παρακολούθησιν, τὸν ἀποθαυμασμὸν
ἄλλων προσώπων, ὅταν τοῦτο εἶναι ἀδιάκριτον) Ἀπύρανθ. ||
Ἄσμ.

Νὰ τὸ περάσω θέλω 'γὼ ἐκεῖνο τὸ σοκάκι
κι ἀκόμα δὲν ἐγίνηκε τῶν ἀμμαθιῶ διασάκι

Βιάνν.

Πέρα ψηλέ, πέρα, λιγνέ, πέρα το τὸ σοκάκι
κι ἀκόμη 'ἐν ἐβάλασι τῶν ἐμμαδιῶ διασάκι

Ἄ κάμω θῶ μιὰν γλειδαριά, νὰ κλείσω τὴν γαριά μου,
νὰ κάμω τσαὶ γιὰ λόγου σου διασάτσιν δὴμ-μηλιά μου

Χίος. β) Ἐντροπή Πελοπν. (Βούρβουρ.): Δὲ δό 'χουν για
διασάκι οἱ Ἀραχοβίτισσες. 2) Ἀνάγκη, βία, δύσκολος περί-
στασις Β. Εὔβ. Κωνπλ. Μακεδ. (Νάουσ. κ.ά.) Πελοπν.
(Βούρβουρ.) Ἦτανε διασάκ' νὰ ξεκινήῃς τοῦ μισ'μέρ' μὴ
τ' γάφα! Β. Εὔβ. Φάγαμι δυὸ ἱλίσις κι πέρας' τοῦ διασάκ'
αὐτόθ. Κι αὐτὸ τὸ διασάκι θὰ περάσῃ (θὰ περάσῃ κι αὐτὴ
ἡ δυσκολία, κι αὐτὸ τὸ κακὸ) Κωνπλ. β) Μεγάλῃ ἐπιθυμία
Εὔβ. (Ἀκρ.) Μακεδ. (Νάουσ.): Δό μ' κι μένα λ'γάκ', ἔτσ'
για νὰ μ' πιράσ' τοῦ διασάκ' Ἀκρ. Συνων. ἀ π ο θ υ μ ι ἄ,
ἀ ρ α θ υ μ ι ἄ, θ ε ρ ι α κ λ ῖ κ ι, λ α χ τ ἄ ρ α, μ ε ρ ἄ κ ι.
3) Βιαστικὸν ἢ συχνὸν «πήγαινε-ἔλα» Εὔβ. (Αἰδηψ.): Αὐτὸ
τοῦ διασάκ' δὲ μ' ἀρέσ'.

γιασακτισῆς ὁ, Ἡπ. (Κουκούλ. κ.ά.) Θράκ. (Μάδυτ.
κ.ά.) γιασακτισῆς Ἡπ. (Ζαγόρ.) γιασαξῆς Ἰων. (Βουρλ.)
Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μακεδ. (Θεσσαλον.) διασακτισῆς—Λεξ.
Βάιγ. Λάουνδ. διασακτισῆς Στερελλ. (Περίστ.) — Μακρυγ.,
Ἀπομν. 2,21 διασαξῆς Ἡπ. Κρήτ. (Βιάνν. Σητ. κ.ά.) Θηλ.
διασαξίνα Κρήτ. (Βιάνν. Σητ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *ya sa k e i* = ὑπάλληλος, συνήθως ἐνο-
πλος, ἐπιφορτισμένος μὲ τὴν εἰσαγωγὴν προσώπων εἰς
ὑψηλὰ τοιαῦτα. Διὰ τὸν τύπ. δ ι ἄ σ α κ τ σ ῆ ς π β. γ ι ἄ -
σ ἄ κ ι - δ ι ἄ σ ἄ κ ι. Ὁ τύπ. δ ι ἄ σ α κ τ σ ῆ ς καὶ εἰς
Σομ.

1) Τοῦρκος στρατιώτης διατεθειμένος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν
τῶν χριστιανικῶν προξενείων, μητροπόλεων κλπ. κατὰ τὴν
ἐποχὴν τῆς τουρκοκρατίας καὶ ἐπιφορτισμένος νὰ ἐκτελῇ
χρέη θυρωροῦ καὶ κλητῆρος καὶ νὰ ἐπιβλέπῃ εἰς τὴν τήρησιν
τῶν ἀπαγορευτικῶν διατάξεων καὶ γενικῶς τῆς τάξεως ἐνθ'
ἄν.: Ὁ γιασαξῆς τοῦ προξενείου Βουρλ. Πήγαμε 'ς τὴ Μη-
τροπόλη καὶ μᾶς μπόδισε ὁ γιασακτισῆς Ἡπ. Φύλαγαν ἀπό-
ξω τὴν πόρτα οἱ διασακτισῆδες οἱ Τοῦρκοι τοῦ κονσόλου
καὶ ἄλλοι Τοῦρκοι Μακρυγ. ἐνθ' ἄν. Συνών. κ α β ἄ -
σ η ς, κ λ η τ ἦ ρ α ς. β) Ἰδιωτικὸς σωματοφύλαξ εἰς τὴν
ὑπηρεσίαν προύχοντος κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς τουρκοκρατίας
Κύπρ. 2) Ἐλεγκτῆς Κρήτ. (Σητ. κ.ά.): Δὲ σ' ἔβαλα διασαξῆ,
νὰ μοῦ λές εἶδα νὰ κάνω Σητ. Ἀμα σὲ βάλωμε διασαξίνα,
θὰ κάνωμε ὅ,τι θὰ μᾶσε λές αὐτόθ.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Σ τοῦ Διασαξῆ Βιάνν.

γιασαντίζω ἀμάρτ. γιασιadίζου Σαμοθρ. γιασατίν-νου
Λυκ. (Λιβύσσ.) γιασατοῦ Λυκ. (Λιβύσσ.) γιασατιῶ Καππ.
(Φάρας.) γιασατῶ Καππ. (Φλογ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *ya s a m a k* = ζῶ.

1) Ζῶ, διάγω βίον Καππ. (Φάρας.) Λυκ. (Λιβύσσ.) 2) Εὐ-
δοκιμῶ, προκόπτω Σαμοθρ.: Τίτα τὰ δέδαα 'ς δὸν δόπου
μας, ὅσον νὰ τὰ πουλ'μᾶς, δὲ γιασιadίζ' (αὐτὰ τὰ δένδρα
ὅσο καὶ ἂν τὰ φροντίζῃς, δὲν προκόπτουν). 3) Ἀναρρωνύω
Φλογ.: Ὁμουτσούζ 'ναι, δὲ γιασατῆ, ὅ,τ' νὰ γιασατίσ' δὲν
'ναι, νὰ βγῇ ᾤ ἦ τ' (= νεκρὸς εἶναι, δὲν γίνεται καλά, δὲν
εἶναι νὰ γιάνῃ, θὰ βγῇ ἢ ψυχὴ του).

γιασάρω ἀμάρτ. γιασέρω Σύμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιφών. γ ι ἄ σ α.

Σύρω τι ἰσχυρῶς διὰ σχοινίου, ἐπὶ τῶν ναυτῶν τῶν συ-
ρόντων τὴν τράταν. β) Σύρω τινὰ διὰ τῆς βίας.

γιασασίν ἐπιφών. Ἡπ. (Κουκούλ.)

Ἐκ τοῦ Τουρ. *ya s a s i n* = εὔγε σας!

Εὔγε, μπράβο: Γιασασίν, ὡρὲ μπάρμπα-Κώστα, μὴ τοῦ
χουρὸ π' κάψ'! Γιασασίν, κυρὰ Λιουνόρα, μὴ τοῦ πιδὶ

πύβγαλις, π' δὲν εἶναι ἄλλον 'ς τοὺν ἀπάνου κόσμον. Συνών. βλ. εἰς λ. γ ι α σ ι ᾶ.

γιασεμάκι τό, πολλαχ. γιασεμάτσι Μεγίστ. γιασιμάκι 'Αθῆν. (παλαιότ.) Πάτμ. Σύμ. γιασιμάζιν Ρόδ. γιασιμάκι Κῶς (Κέφαλ.) Ρόδ. γιασ'μάζ' Σάμ. (Παλαιόκαστρ.) γιασιμάτσι 'Αστυπ. διασιμάκι Θήρ. 'Ιων. (Σμύρν.) Κωνπλ. Λῆμν. Τῆλ. διασιμάζ' Λῆμν.

'Υποκορ. τοῦ οὐς. γ ι α σ ε μ ῖ διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -άκι. Διὰ τὸν τύπ. δ ι α σ ε μ ᾶ κ ι πβ. λ. γ ι ᾶ.

Μικρὸς κλώνος ἀνθισμένης γ ι α σ ε μ ι ᾶ ἢ ἀπλῶς τὸ φυτὸν γ ι α σ ε μ ι 1, τὸ ὅπ. βλ., ἔνθ' ἄν.: Τὸ γιασεμάκι ποὺ 'χω 'ς τὴ γλάστρα δὲ θέλει νὰ προκόψῃ 'Αθῆν. || 'Ἄσμ.

'Η νύφ' εἶναι γαρίφαλο, γαμπρὸς γαριφαλάκι, μ' ἀλήθεια κ' ἢ κονμπάρα μας μιὰ ράμνα γιασεμάκι (ράμνα = κλωνάρι) Θράκ. (Κασταν).

Τὸ κονμπαρίβ-βασιλικὸς κ' ἢ νύφ-φη γιασεμάκι, μ' ἀλήθεια καὶ ὁ νιόγαμπρὸς κοντὸν τριανταφυλλάκι (κοντὸν = ὀφθαλμὸς φυτοῦ, μ π ο υ μ π ο ὕ κ ι) Ρόδ.

Γαρίφαλου τῆς γειτονιάς, κοντὸν μου, μὴ μ' ἀνοίξῃς κί σὺ, ἄσπρον διασιμάκι μου, 'ς τὰ ξένα μὴν ἀργήσῃς (κοντὸν = μπουμπούκι) Λῆμν.

'Η θάλασσα μοῦ τό 'φασ τ' ἄσπρο-μουν γιασιμάτσι τσ' ὅσο νὰ ντζῶ θὰ στάντζουσιν δὰ σείλη μου φαρμάτσι (ἐκ μοιρολ.) 'Αστυπ.

Τριαντάφυλ-λό μ', μῆμ-μαραθῆς, δγόσμε μου, μῆμ-μα-
δήσης
τσαί, ἄσπρο-γιασεμάτσι-μουν, 'ς τὰ ξένα μὴν ἀργήσῃς
Μεγίστ.

'Αχ, ἄσπρο διασιμάκι μου, ποῦός σου 'δωκε τὰ μύρα! Σμύρν.

Μπαξέ μου, μὲ τὰ λούλουδα καὶ μὲ τὰ διασιμάκια Θήρ.

γιασεμαλοιφή ἡ, ἀμάρτ. γιασιμαλοιφή 'Αθῆν. (παλαιότ.)

'Εκ τῶν οὐς. γ ι α σ ε μ ῖ, ὅπου καὶ τύπ. γ ι α σ ι μ ῖ, καὶ ἁ λ ο ι φ ῆ.

'Αρωματώδης καλλυντικὴ ἀλοιφή τοῦ δέρματος περιέχουσα ἄρωμα τοῦ γιασεμιοῦ. Συνών. γ ι α σ ε μ ο π ο μ ᾶ δ α.

γιασεμί τό, γιασεμὶν Κύπρ. Πόντ. (Τραπ.) Τῆλ. Χίος (Πισπιλ.) γιασιμὶν Λυκ. (Λιβύσσ.) Πόντ. (Τραπ.) Ρόδ. Σύμ. γιασεμί κοιν. γιασιμί 'Αθῆν. (παλαιότ.) 'Αστυπ. 'Ηπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ. Πάργ.) Κάρπ. ('Ελυμπ.) Κῶς Λέρ. Λέσβ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Μακεδ. ('Αρν. κ.ἄ.) Νάξ. (Μέλαν.) Προπ. (Κύζ. Πέραμ.) Σκυρ. Στερελλ. (Αἰτωλ. 'Αχαρναν.) Σύμ. γιασ'μί Μακεδ. (Κολινδρ.) 'ιασιμί Νάξ. ('Απύρανθ.) ἀγιασιμί Στερελλ. ('Αράχ.) ἀγιασ'μί Μακεδ. (Καταφύγ.) γιασεμί Κύθηρ. γιασεμί Κύθν. Πελοπν. (Λακων.) γιασουμὶν Κύπρ. (Μένεικ.) Πόντ. γιασουμί Βιθυν. (Μουδαν.) Θράκ. (Ξάνθ. Σουφλ.) Κύπρ. (Λευκωσ.) Κωνπλ. Νίσυρ. Προπ. (Μηχαν.)—Σ. Σκίπη, Σερεν. λουλουδ., 7—Λεξ. Βάιγ Πόππλετ. Περίδ. Αἰν. Βυζ. Μπριγκ. γιασομί Λεξ. Πόππλετ. Κορ. 'Ατακτ. 4,78 γιασμὲς Θεσσ. (Κρυόβρ.) διασεμί Εὐβ. (Κάρυστ. Πλατανιστ.) Θήρ. (Οἶα) διασιμί Θεσσ. (Τσαγκαρ.) Θήρ. Λῆμν. κ.ἄ. διασουμί Θήρ. διασίμι Φολέγ. γιασιμῆς ὁ, Χίος (Πυργ.)

'Εκ τοῦ Τουρκ. γ α σ ε μ ι η = ἱασμος. Οἱ τύπ. γ ι α σ ε μ ῖ, γ ι α σ ο μ ῖ, γ ι α σ ο υ μ ῖ καὶ παρὰ Σομ.

1) Διάφορα εἶδη τοῦ φυτοῦ ἱάσμου, τῆς οἰκογ. τῶν 'Ελαιδῶν (Oleaceae) καὶ ἰδίως: α) 'Ιασμος ὁ θαμνώδης (Jasminum fruticans), β) 'Ιασμος ὁ ταπεινὸς (Jasminum humile), γ) 'Ιασμος ὁ μεγαλὸς (Jasminum grandiflorum-κοιν. καὶ Ποντ. (Τραπ. κ.ἄ.) καὶ δ) 'Ιασμος ὁ συνεστραμμένος (Jasminum revolutum) ἔνθ' ἄν.: Τί ὠραία ποὺ μυρίζουνε τὰ γιασεμιά 'Αθῆν. Τ' ἀλογόμ-μον θὰ πάῃ μόνο δὸν νὰ δεθῇ 'ς τὸ γιασεμί (ἐκ παραμυθ.) Κάλυμν. Τὸ γιασεμί θέλει κοντόκλαδο ὅπως καὶ τὸ κλῆμα Πελοπν. (Γαργαλ.) || Γνωμ. Σπίτ' μὴ διασιμὶ σπὶτ' χουρὶς τοὺν ἀφέντ' (κατὰ λαϊκὴν πίστιν τὸ φυτὸν τοῦτο φέρει τὸν θάνατον τοῦ οἰκοδεσπότου) Θεσσ. (Τσαγκαρ.) 'Ἄσμ.

'Σ τὸ γιασεμί χτίζω φωλιά, κί ἄλλο πουλλὶ μὴ χτίση, γιατ' εἰ' δὸ γιασεμί λειανὸ καὶ δὰ μᾶσε γρεμίσση Κρήτ.

Περιπλεγμένον-γιασιμὶ μέσα 'ς τὸ περιβόλιν, ἔτσι περιμπλεξά κ' ἐγὼ μὲ μιὰμ-μαναχοκόρη Κῶς

Τὸ γιασεμί 'ς τὴ βόρτα σου ἦρθα νὰ δὸ κλαδέψω κ' ἐνόμισ' ἢ μαννούλα σου πὼς ἦρθα νὰ σὲ κλέψω Σίφν.

Μᾶς πήρανε τὸ γιασεμί μὲ ὅλη του τὴ ρίζα, π' ἀπλώναμε τὰ ροῦχα μας κί ἀνθίζα καὶ μυρίζα Κύθν.

Πᾶρε, πουλλὶ μου, ἀπομονή, νὰ 'χω τσαὶ 'γὼ ἐλπίδα τσαὶ μὲ τσαιρὸ τὸ διασιμὶ ἀθεῖ τσαὶ βγάζει φύλλα Θήρ.

'Εμίσεψε τὸ 'ιασιμὶ καὶ σοῦ 'φηκ' ἓνα γλῶνο ἀνέμενέ με, μάννα μου, ἀκόμα ἓνα χρόνο Νάξ. ('Απύρανθ.)

Γαμπρὸς εἶναι τὸ γιασουμί κ' ἢ νύφη τὸ ζιμπούλι κί ὁ σύντεκνος γαρουφαλιά μὲ τὴ γενιά του οὐλῇ Προπ. (Μηχαν.) 2) Τὸ ἄνθος τοῦ φυτοῦ ἱάσμου, λευκοῦ χρώματος καὶ ὁσμῆς εὐώδους καὶ λίαν εὐαρέστου κοιν. καὶ Πόντ. (Τραπ. κ.ἄ.): 'Ἄσμ.

Τὰ γιασεμιά βελόνιαζα μὲ μιὰ κλωνιά μετᾶξι, σὰν ἄργειες νὰ 'ρθῆς νὰ σὲ δῶ, τὰ πέταξα 'ς τὰ δάση Κρήτ. (Βάμ.)

'Ασπρο κατὰσπρο γιασουμί καὶ κρυσταλλένια βρούση κατέβασε κρὺο νερό, νὰ πιῇ τὸ κυπαρίσσι Νίσυρ.

'Ο μισεμὸς σου μ' ἔκανε κί ὁ μισεμὸς σου μ' ἔχει σὰ 'ιασεμί ποὺ μαραθῇ καὶ μυρωδιὰ δὲν ἔχει Νάξ. ('Απύρανθ.)

Σήμωρα τ' ἄσπρο διασιμὶ βγῆκι νὰ σιοριανίσση, Θέ μου, κί κάνι συννιφιδά, ἡλίους μὴ δὸν μανρίση! Λῆμν. || Ποίημα.

Γέμισε ὁ φράχτης γιασεμιά κ' ἢ στέρνα γέμισε ἄστρα I. Παναγιωτόπ. εἰς 'Ανθολ. Η. 'Αποστολίδ., 324.

'Η λ. καὶ ὡς κύρ. ὄν. γυν. ὑπὸ τύπ. Γιασεμὴ πολλαχ. καὶ ὡς ἄρσ. Γιασεμῆς Προπ. (Μαρχαρ.) Χίος (Βροντ.), Γιασιμῆς Θράκ (Μάδυτ. κ.ἄ.), ὡς ἐπών. ὑπὸ τύπ. Γιασεμῆς 'Αθῆν. Σίφν. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τύπ. 'Ιασιμῆς Νάξ. ('Απύρανθ.).

γιασεμιά ἡ, ἐνιαχ. 'ιασεμιά Νάξ. ('Απύρανθ.) 'ασιμιά 'Ηπ. — Λεξ. Δημητρ.

'Εκ τοῦ οὐς. γ ι α σ ε μ ῖ, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ τύπ. 'ι α σ ε μ ῖ, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι ᾶ.

Γ ι α σ ε μ ῖ 1, τὸ ὅπ. βλ.: 'Ἄσμ.

